

פרשת צו

Parshah Tzav
3rd Reading - Jacob - Tiferet
Vayikra (Leviticus) 7:11-38

וְזֹאת תֹּוֹרַת זָבַח הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר יִקְרִיב לַיהוָה אִם
עַל-תּוֹדָה יִקְרִיבֶנּוּ וְהִקְרִיב עַל-זָבַח הַתּוֹדָה זֹלֹת
מִצֹּת בְּלוֹלֹת בְּשֶׁמֶן וְרִקְיָקִי מִצֹּת מִשֵּׁזִים בְּשֶׁמֶן
וּסְלֹת מִרְבֶּכֶת זֹלֹת בְּלוֹלֹת בְּשֶׁמֶן עַל-זֹלֹת לֶזֶם
זֹמֶץ יִקְרִיב קָרְבָּנוֹ עַל-זָבַח תּוֹדַת שְׁלָמִיו וְהִקְרִיב
מִמֶּנּוּ אֶחָד מִכָּל-קָרְבָּן תְּרוֹמָה לַיהוָה לִכְהֵן הַזָּרֵק
אֶת-דָּם הַשְּׁלָמִים לוֹ יִהְיֶה וּבֶשֶׂר זָבַח תּוֹדַת
שְׁלָמִיו בַּיּוֹם קָרְבָּנוֹ יֹאכֵל לֹא-יֵצִיז מִמֶּנּוּ
עַד-בֶּקֶר וְאִם-נָדָר אִו נָדְבָה זָבַח קָרְבָּנוֹ בַּיּוֹם
הִקְרִיבוּ אֶת-זָבָחוֹ יֹאכֵל וּמִמּוֹזֶרֶת וְהַגֹּזֶת מִמֶּנּוּ
יֹאכֵל וְהַגֹּזֶת מִבֶּשֶׂר הַזָּבַח בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בְּאֵשׁ
יִשָּׂרָף וְאִם הָאֹכֵל יֹאכֵל מִבֶּשֶׂר-זָבַח שְׁלָמִיו בַּיּוֹם
הַשְּׁלִישִׁי לֹא יִרְצֶה הַמִּקְרִיב אֹתוֹ לֹא יִזְשֹׁב לוֹ
פָּגוּל יִהְיֶה וְהַנֶּפֶשׁ הָאֹכֵלֹת מִמֶּנּוּ עֹנָה
תִּשָּׂא וְהַבֶּשֶׂר אֲשֶׁר-יִגַּע בְּכָל-טָמֵא לֹא יֹאכֵל
בְּאֵשׁ יִשָּׂרָף וְהַבֶּשֶׂר כָּל-טָהוֹר יֹאכֵל בֶּשֶׂר וְהַנֶּפֶשׁ

אֲשֶׁר-תֹאכַל בֶּשֶׂר מִזְבֹּחַ הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר לַיהוָה
וּטְמֵאתוּ עֵלְיוֹ וּזְכַרְתֶּה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מֵעַמִּיהָ וּנְפֹשׁ
כִּי-תִגַּעַ בְּכֹל-טָמֵא בְטֵמַאת אָדָם אֹו בְּבַהֲמָה
טָמֵאָה אֹו בְּכֹל-שִׁקְץ־טָמֵא וְאֲכַל מִבֶּשֶׂר-זָבַח
הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר לַיהוָה וּזְכַרְתֶּה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא
מֵעַמִּיהָ וַיִּדְבַר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר דַּבֵּר
אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר כֹּל-זֹחֶלֶב שְׂוֹר וּכְשֹׁב וְעִז־
לֹא תֹאכְלוּ וּזֹחֶלֶב גְּבֹלָה וּזֹחֶלֶב טָרְפָה יַעֲשֶׂה
לְכֹל-מִלְאָכָה וְאֲכַל לֹא תֹאכְלוּהוּ כִּי כֹל-אֲכַל
זֹחֶלֶב מִן-הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר יִקְרִיב מִמֶּנָּה אֲשֶׁה לַיהוָה
וּזְכַרְתֶּה הַנֶּפֶשׁ הַאֲכַלֹּת מֵעַמִּיהָ וְכֹל-דָּם לֹא
תֹאכְלוּ בְּכֹל מוֹשְׁבֵיכֶם לְעֹוֶף וּלְבַהֲמָה כֹּל-נֶפֶשׁ
אֲשֶׁר-תֹאכַל כֹּל-דָּם וּזְכַרְתֶּה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מֵעַמִּיהָ
וַיִּדְבַר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר הַמִּקְרִיב אֶת-זָבַח שְׁלָמָיו לַיהוָה
יָבִיא אֶת-קָרְבָּנוֹ לַיהוָה מִזְבֹּחַ שְׁלָמָיו יָדָיו
תְּבִיאֵנָה אֶת אֲשֵׁי יְהוָה אֶת-הַזֹּחֶלֶב עַל-הַזֹּחֶזֶה
יָבִיאָנוּ אֶת הַזֹּחֶזֶה לְהַצִּיף אֹתוֹ תִּזְוַפֶּה לְפָנָי
יְהוָה וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת-הַזֹּחֶלֶב הַמִּזְבֹּחֶה וְהָיָה
הַזֹּחֶזֶה לְאֹהֶרֶן וּלְבְנָיו וְאֵת שְׂוֹק הַיָּמִיץ תִּתְּנוּ

תְּרוּמָה לַכֹּהֵן מִזְבֹּחַי שְׁלֹמֵיכֶם הַמִּקְרִיב אֶת־דָּם
 הַשְּׁלָמִים וְאֶת־הַזֹּחֵלֵב מִבְּנֵי אֶהְרֹן לֹו תִהְיֶה שׂוֹק
 הַיַּמִּין לַמִּזְבֵּחַ כִּי אֶת־זֹזָה הַתְּנוּפָה וְאֵת שׂוֹק
 הַתְּרוּמָה לַקֹּזֶזֶת מֵאֵת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִזְבֹּחַי
 שְׁלָמֵיהֶם וְאֵתְּךָ אַתֶּם לְאֶהְרֹן הַכֹּהֵן וּלְבְנָיו
 לְזֶכֶת־עוֹלָם מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל זֹאת מִשְׁׁזֹזֶת אֶהְרֹן
 וּמִשְׁׁזֹזֶת בְּנָיו מֵאִשִּׁי יְהוָה בַּיּוֹם הַמִּקְרִיב אֶתֶם לַכֹּהֵן
 לִיהוָה אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לָתֵת לָהֶם בַּיּוֹם מִשְׁׁזֹזוֹ
 אַתֶּם מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל זֶכֶת עוֹלָם לְדֹרֹתֶם זֹאת
 הַתּוֹרָה לֵעֲלֹה לַמִּזְבֵּחַ וּלְזַמֵּאת וּלְאֲשֵׁם
 וּלְמִלֻּאִים וּלְזַבֵּחַ הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
 אֶת־מֹשֶׁה בַּהֲרַסִּי בַּיּוֹם צִוָּתוֹ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 לְהַקְרִיב אֶת־קֶרְבָּנֵיהֶם לִיהוָה בַּמִּדְבָּר סִינַי

Modern Letters Version

11 וְזֹאת תֹּוֹרַת זֶבַח הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר יִקְרִיב לִיהוָה: 12 אִם
 עַל־תּוֹדָה יִקְרִיבֶנּוּ וְהַקְרִיב | עַל־זֶבַח הַתּוֹדָה חֲלֹות
 מִצֹּות בְּלוֹלֹת בְּשֶׁמֶן וְרִקִּיקֵי מִצֹּות מְשֻׁחִים בְּשֶׁמֶן וְסֹלֹת
 מִרְפֵּכֶת חֲלֹת בְּלוֹלֹת בְּשֶׁמֶן: 13 עַל־חֲלֹת לֶחֶם חֲמִץ
 יִקְרִיב קֶרְבָּנוֹ עַל־זֶבַח תּוֹדַת שְׁלָמִיו: 14 וְהַקְרִיב מִמֶּנּוּ
 אֶחָד מִכָּל־קֶרְבָּן תְּרוּמָה לִיהוָה לַכֹּהֵן הַזֹּרֵק אֶת־דָּם

הַשְּׁלָמִים לוֹ יִהְיֶה׃ 15 וּבֶשֶׁר זֶבַח תּוֹדַת שְׁלָמִיו בְּיוֹם
קָרְבָּנוֹ יֹאכַל לֹא-יִנִּיחַ מִמֶּנּוּ עַד-בֶּקָר׃ 16 וְאִם-נָדַר | אוֹ
נִדְּבָה זֶבַח קָרְבָּנוֹ בְּיוֹם הַקָּרִיבוֹ אֶת-זִבְחוֹ יֹאכַל
וּמִמַּחֲרַת וְהַנּוֹתֵר מִמֶּנּוּ יֹאכַל׃ 17 וְהַנּוֹתֵר מִבֶּשֶׁר הַזֶּבֶחַ
בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי בְּאֵשׁ יִשְׂרָף׃ 18 וְאִם הָאֹכֵל יֹאכַל
מִבֶּשֶׁר-זֶבַח שְׁלָמִיו בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי לֹא יִרְצֶה הַמִּקְרִיב
אֹתוֹ לֹא יֵחָשֵׁב לוֹ פָּגוּל יִהְיֶה וְהַנֶּפֶשׁ הָאֹכֶלֶת מִמֶּנּוּ עֹנָה
תִּשָּׂא׃ 19 וְהַבֶּשֶׂר אֲשֶׁר-יִגַע בְּכָל-טֵמֵא לֹא יֹאכַל בְּאֵשׁ
יִשְׂרָף וְהַבֶּשֶׂר כָּל-טְהוֹר יֹאכַל בֶּשֶׂר׃ 20 וְהַנֶּפֶשׁ
אֲשֶׁר-תֹּאכַל בֶּשֶׂר מִזֶּבַח הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר לַיהוָה וְטֵמְאַתּוֹ
עָלָיו וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מֵעַמִּיהָ׃ 21 וְנֶפֶשׁ כִּי-תִגַע
בְּכָל-טֵמֵא בְטֵמְאַת אָדָם אוֹ | בְּבִהֵמָה טֵמְאָה אוֹ
בְּכָל-שִׁקָץ טֵמֵא וְאֹכַל מִבֶּשֶׁר-זֶבַח הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר
לַיהוָה וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מֵעַמִּיהָ׃ 22 וַיְדַבֵּר יְהוָה
אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ 23 דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר כָּל-חֶלֶב
שׁוֹר וְכֶשֶׂב וְעִז לֹא תֹאכְלוּ׃ 24 וְחֶלֶב נְבִלָה וְחֶלֶב טִרְפָּה
יַעֲשֶׂה לְכָל-מְלֹאכָה וְאֹכַל לֹא תֹאכְלוּ׃ 25 כִּי כָל-אֹכֵל
חֶלֶב מִן-הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר יִקְרִיב מִמֶּנָּה אִשָּׁה לַיהוָה
וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הָאֹכֶלֶת מֵעַמִּיהָ׃ 26 וְכָל-דָּם לֹא תֹאכְלוּ
בְּכָל מוֹשְׁבֵיכֶם לְעוֹף וּלְבִהֵמָה׃ 27 כָּל-נֶפֶשׁ
אֲשֶׁר-תֹּאכַל כָּל-דָּם וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מֵעַמִּיהָ׃

28 וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: 29 דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 לֵאמֹר הַמִּקְרִיב אֶת־זֶבַח שְׁלָמִיו לַיהוָה יביא אֶת־קֶרֶבְנוֹ
 לַיהוָה מִזֶּבַח שְׁלָמִיו: 30 יָדָיו תְּבִיאֶנָּה אֵת אֲשֵׁי יְהוָה
 אֶת־הַחֶלֶב עַל־הַחֹזֶה יְבִיאֲנוּ אֵת הַחֹזֶה לְהַנִּיף אֹתוֹ
 תְּנוּפָה לְפָנַי יְהוָה: 31 וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת־הַחֶלֶב הַמִּזֶּבַּח
 וְהָיָה הַחֹזֶה לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו: 32 וְאֵת שׁוֹק הַיְמִין תִּתְּנוּ
 תְּרוּמָה לְכַהֵן מִזִּבְחֵי שְׁלָמֵיכֶם: 33 הַמִּקְרִיב אֶת־דָּם
 הַשְּׁלָמִים וְאֶת־הַחֶלֶב מִבְּנֵי אַהֲרֹן לוֹ תִּהְיֶה שׁוֹק הַיְמִין
 לְמִנָּה: 34 כִּי אֶת־חֹזֶה הַתְּנוּפָה וְאֵת | שׁוֹק הַתְּרוּמָה
 לְקַחְתִּי מֵאֵת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִזִּבְחֵי שְׁלָמֵיהֶם וְאֵתְּן אֹתָם
 לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן וּלְבָנָיו לְחֶק־עוֹלָם מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
 35 זֹאת מִשְׁחַת אַהֲרֹן וּמִשְׁחַת בְּנָיו מֵאֲשֵׁי יְהוָה בְּיוֹם
 הַקְּרִיב אֹתָם לְכַהֵן לַיהוָה: 36 אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לָתֵת לָהֶם
 בְּיוֹם מָשַׁחוּ אֹתָם מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל חֶקֶת עוֹלָם לְדֹרֹתָם:
 37 זֹאת הַתּוֹרָה לַעֲלֹה לַמִּנְחָה וְלַחֲטָאת וְלֵאשֵׁם
 וְלַמִּלּוּאִים וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים: 38 אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה
 בְּהַר סִינַי בְּיוֹם צִוְּתוֹ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְהַקְרִיב
 אֶת־קֶרֶבְנֵיהֶם לַיהוָה בְּמִדְבַר סִינַי:

Chapter 7

11. And this is the Torah of the sacrifice of peace offerings, which he shall offer to Hashem. 12. If he offers it for a thanksgiving, then he shall offer with the sacrifice of thanksgiving unleavened cakes mixed with oil, and unleavened wafers anointed with oil, and cakes mixed with oil, of fine flour, fried. 13. Besides the cakes, he shall offer for his

offering leavened bread with the sacrifice of his peace offerings for thanksgiving. 14. And of it he shall offer one out of each offering for an offering to Hashem, and it shall be the priest's who sprinkles the blood of the peace offerings. 15. And the meat of the sacrifice of his peace offerings for thanksgiving shall be eaten the same day that it is offered; he shall not leave any of it until the morning. 16. But if the sacrifice of his offering is a vow, or a voluntary offering, it shall be eaten the same day that he offers his sacrifice; and on the next day also the remainder of it shall be eaten; 17. But the remainder of the meat of the sacrifice on the third day shall be burned with fire. 18. And if any of the meat of the sacrifice of his peace offerings is eaten at all on the third day, it shall not be accepted, nor shall it be credited to him who offers it; it shall be an abomination, and the soul who eats of it shall bear his iniquity. 19. And the flesh that touches any unclean thing shall not be eaten; it shall be burned with fire; and as for the flesh, all who are clean shall eat of it. 20. But the soul who eats of the meat of the sacrifice of peace offerings, that belongs to Hashem, having his uncleanness upon him, that soul shall be cut off from his people. 21. Moreover the soul who shall touch any unclean thing, as the uncleanness of man, or any unclean beast, or any abominable unclean thing, and eat of the meat of the sacrifice of peace offerings, which belongs to Hashem, that soul shall be cut off from his people. 22. And Hashem spoke to Moses, saying, 23. Speak to the people of Israel, saying, You shall eat no kind of fat, of ox, or of sheep, or of goat. 24. And the fat of the beast that dies of itself, and the fat of that which is torn by beasts, may be used in any other use; but you shall in no wise eat of it. 25. For whoever eats the fat of the beast, of which men offer an offering made by fire to Hashem, the soul who eats it shall be cut off from his people. 26. Moreover you shall eat no kind of blood, whether it is of bird or of beast, in any of your dwellings. 27. What ever soul it is who eats any kind of blood, that soul shall be cut off from his people. 28. And Hashem spoke to Moses, saying, 29. Speak to the people of Israel, saying, He who offers the sacrifice of his peace offerings to Hashem shall bring his offering to Hashem of the sacrifice of his peace offerings. 30. His own hands shall bring the offerings of Hashem made by fire, the fat with the breast, it shall he brought, that the breast may be waved for a wave offering before Hashem. 31. And the priest shall burn the fat upon the altar; but the breast shall be Aaron's and his sons'. 32. And the right shoulder shall you give to the priest for an offering of the sacrifices of your peace offerings. 33. He, among the sons of Aaron, who offers the blood of the peace offerings, and the fat, shall have the right shoulder for his part. 34. For the waved breast and the offered shoulder have I taken from the people of Israel, from the sacrifices of their peace offerings, and have given them to Aaron the priest and to his sons by a statute forever from among the people of Israel. 35. This is the portion of the anointing of Aaron, and of the anointing of his sons, from the offerings of Hashem made by fire, in the day when he presented them to minister to Hashem in the priest's office; 36. Which Hashem commanded to be given to them by the people of Israel, in the day that he anointed them, by a statute forever throughout their generations. 37. This is the Torah of the burnt offering, of the meal offering, and of the sin offering, and of the guilt offering, and of the consecrations, and of the sacrifice of the peace offerings; 38. Which Hashem commanded Moses in Mount Sinai, in the day that he commanded the people of Israel to offer their offerings to Hashem, in the wilderness of Sinai.